

ПРОТОКОЛ

№ 170

гр. Варна, 16.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело № 20223000500503 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Въззивникът **И. Ж. В.**, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Н. Б., редовно упълномощен и приет от съда от първата инстанция.

Въззиваемата страна **М. Х. Б.**, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А. П., редовно упълномощена и приета от съда от първата инстанция.

Въззиваемата страна **Г. Н. Б.**, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. А. П., редовно упълномощена и приета от съда от първата инстанция.

АДВ. Б.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА И ПОСТЪПИЛИЯ ОТГОВОР

Производството по в.гр.д. № 503/2022 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по въззивна жалба на И. Ж. В., подадена чрез адв. Б., против решение № 736/08.06.2022 г., постановено по гр.д. № 88/2022 г. по описа на Варненския окръжен съд, с което И. Ж. В. е осъден: - да заплати на Г. Н. Б. и М. Х. Б. сумата от 118 296.53 лева, представляваща сбор от

сумата: сумата 89.35 лева, заплатени в резултат на запор върху банковата сметка на М. Б. на 06.08.2018 год.; сумата от 97.36 лева, заплатени в резултат на запор върху банковата сметка на М. Б. на 03.09.2018 год.; сумата от 89.28 лева, заплатени в резултат на запор върху банковата сметка на М. Б. на 01.10.2018 год.; сумата от 89.52 лева, заплатени в резултат на запор върху банковата сметка на М. Б. на 29.10.2018 год.; сумата от 153,00 лева, постъпили на 12.12.2018 год., като заплатени от длъжника Г. Б.; сумата от 6 184.80 лева, постъпили на 21.01.2019 год. от задатък за публична продан на недвижим имот, собственост на длъжниците; сумата 70 684.80 лева , постъпили на 28.01.2019 год. от доплащане за публична продан на недвижим имот, собственост на длъжниците; сумата от 40 858.42 лева, постъпили на 26.02.2019 год., платени от длъжника М. Б., по изпълнително дело № 20188950400522 на ЧСИ Л. С. с рег.№ 895 на КЧСИ и заплатени от него на взыскателите Д. Х. М., ЕГН: ***** и на А. М. М., ЕГН:*****, обезщетение присъдено с Решение № 1561/25.10.2017 год. по гр.д.№ 993/2015 год. по описа на ВОС, потвърдено с Решение № 31/16.03.2018 год., по в.гр.д. № 38/2018 год. на Апелативен съд Варна и недопуснато до касационно обжалване с Определение № 829/04.12.2018 год., по гр.д.№ 2483/2018 год. на ВКС, 3-то г.о., представляваща разлика между общо платена сума от 276 563.88 лева по изпълнителното дело и присъдената сума по гр.д.№ 2294/2018 год. по описа на ВОС в размер от 158 267.35 лева, ведно със законната лихва върху главницата от 118 296.53 лева, считано от дата на предявяване на исковата молба в съда 13.01.2022 год. до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 54 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД; - да заплати на Г. Н. Б. и М. Х. Б., сумата от 3 895,93 лева, представляващи направените поделото разноски, възнаграждение за адвокат защитник, намалено по реда на чл.78 ал.5 от ГПК; - да заплати по сметка на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд Варна, сумата от сумата от 4 731,86 лева, на основание чл.78 ал.6 от ГПК.

Въззивникът е настоявал, че обжалваното решение е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и поради необоснованост по изложени подробни съображения, като е молил за отмяната му, за отхвърляне на исквете и за присъждане на сторените по делото разноски. Заявил е искане за допускане на ново писмено доказателство – решение № 108/04.07.2022 г., постановено по НОХД № 438/2021 г. по описа на Варненския апелативен съд, с което е потвърдена оправдателната присъда на въззивника. Позовано на допуснати от първата инстанция процесуални нарушения (сочил е, че съдът нарушил правото му на защита и принципа за равенство на страните в чл. 9 ГПК, като не му осигурил равна възможност да упражни правата си и докаже твърденията си, вкл. и да докаже заявените с отговора на исковата молба възражения по чл. 233, ал.2 ГПК; не спазил чл. 10 ГПК да постанови решението си при обсъждане на всички доказателства, вкл. и в тяхната взаимовръзка) и на осн. чл. 266, ал.3 ГПК е молил за допускане на доказателства: -за допускане на петима свидетели за установяване на

твърдението му за монтажа и състоянието на бойлера – това, в което е бил монтиран и състоянието, в което се е намирал към датата на настъпване на смъртта; - за изискване и прилагане на ДП № 30/2015 г. на ОСлО гр.Варна, доколкото в него се съдържа огледния протокол от местопроизшествието и свидетелски показания, влизащи в противоречие с твърденията в исковата молба; -за допускане на съдебно-техническа експертиза по въпросите свързани с това дали технически е бил изправен бойлера в банята към 19.10.2012 г.; правилно ли е бил свързан с ел. мрежа и ако не какво е довело до неправилно свързване; как е бил монтиран; какви са техническите пропуски при свързването; възможно ли е нов бойлер да корозира от м.януари 2012 г. до м. октомври 2012 г.

Въззиваемите Г. Н. Б. и М. Х. Б., чрез адв. А.П., са подали писмен отговор на въззивната жалба, с който са оспорили същата и по съображения за правилността на обжалваното решение са молили за неговото потвърждаване и за присъждане на разноските. Противопоставили са се на доказателствените искания на въззивника.

Съдът с определението си от разпоредително заседание се е произнесъл по доказателствените искания като е допуснал като писмено доказателство решение № 108/04.07.2022 г., постановено по НОХД № 438/2021 г. по описа на Варненския апелативен съд и е оставил без уважение исканията на въззивника за допускане на петима свидетели, за изискване и прилагане на ДП № 30/2015 г. на ОСлО гр. Варна и за допускане на съдебно-техническа експертиза.

АДВ.Б.: В определението от 31.10.2022 г. е допусната техническа грешка на страница втора, абзац втори - вместо чл. 233, ал. 2 от ГПК да се чете чл.223, ал.2 от ГПК.

Съдът извършва корекция на техническата грешка, допусната в определението от разпоредително заседание като на страница втора, абзац втори вместо чл. 233, ал. 2 от ГПК да се чете чл. 223, ал. 2 от ГПК.

АДВ.Б.: Поддържам въззивната жалба.

АДВ.П.: Оспорвам въззивната жалба. Поддържам отговора. По отношение на решението по НОХД ние сме изразили подробно становище, дотолкова доколкото съда го е приел като нововъзникнало доказателство и го е приобщил считаме, че следва да стане като част от доказателствата, като още веднъж поддържаме, че в това решение никъде не се установява, че различно лице от И. Ж. В. е монтирал бойлера в пригоденото за живеене помещение собственост на доверителите ми.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и прилага като доказателство решение № 108/04.07.2022г., постановено по НОХД № 438/2021 г. по описа на Варненския апелативен съд.

Съдът докладва постъпилата на 14.11.2022 г. молба от адв. Б. Б., като процесуален представител на въззивника В., с която е посочено, че с влязлата в законна сила на 28.07.2022 г. присъда по НОХД № 1203/2019 г. Варненският окръжен съд е признал подсъдимия В. за невиновен по повдигнатото му обвинение и същият е оправдан по същото. Счита се, че на основание чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието. Посочено е, че с молба от 05.08.2022г. на основание чл. 303, ал. 1, т.1 от ГПК г-н В. е отправил искане за отмяна на решение от 25.10.2017г. постановено по гр.д. № 993/2015г. по описа на ВОС, което е послужило при постановяване на понастоящем обжалваното решение от 08.06.2022 г. Поради изложеното и с оглед подадената молба за отмяна на влязло в сила решение, е отправено искане да бъде спряно настоящото производство до приключване на производството по отмяна на влязлото в сила решение по гр.д. № 993/2015г. по описа на ВОС. Към докладваната молба е представена и молбата за отмяна.

АДВ.Б.: С оглед направеното искане ще представя и моля да приемете разпореждане № 230 от 19.10.222 г. на председателя на ВКС. Към настоящият момент самото производство не е образувано, единствено поради причината, че ВОС не е изпълнил в цялост процедурата по размяна на книжа. Същото отговаря на всички изисквания, просто не е спазена процедурата. След изтичане на срока за отговор на насрещната страна Б.ови, същото ще бъде образувано и по него ще се произнесе ВКС.

АДВ.П.: От мое име и от името на доверителите ми заявявам, че не са налице основания за спиране на производството по настоящото въззивно гражданско дело, тъй като както сме посочили в отговора и продължаваме да поддържаме в днешно съдебно заседание обстоятелството дали И. Ж. В. е бил признат за виновен или не по повдигнатото му обвинение по цитираното от Вас в днешно съдебно заседание решение, този спор не е преюдициален за изхода на предявените искове, доколкото преценката дали е извършил монтажа на бойлера и дали са спазени нормативните изисквания по монтажа, е въпрос решен от гражданския съд.

По отношение на производството за отмяна към настоящия момент на разглеждане на настоящото производство няма образувано дело, има образувана преписка, по която доверителите ми са дали отговор, като след постъпване на отговора, ВКС ще изиска по касационното дело, към което е приложен акта, постановен от ВОС по гр.д. № 993/2015 г. на X състав, с приложени всички доказателства и едва след този момент ще се образува преписката по отмяната. Поради тази причина и към днешна дата не са изпълнени условията, визирани в чл. 229 от ГПК, да е налице висящо дело пред друг съд с преюдициално отношение към правилността на решаването на настоящото производство.

АДВ. Б.: На първо място не мога да споделя становището на колегата,

че влязлата в сила присъда няма значение относно обстоятелството кое лице е извършило монтажа и т.н. Именно това е целта на присъдата. Считам, че са налице основания за спиране. Присъдата дава отговор на въпроса противоправно ли е деянието, извършено ли е от дееца и извършено ли е от него виновно. Същото покрива абсолютно всички критерии на изпълнителното деяние, което е предмет и на гражданския процес. Доколкото в наказателния процес се издирва обективната истина за разлика от гражданския процес, където е формалната.

Съдът намира, че отправеното искане за спиране на настоящото производство до приключването с влязъл в сила акт по подадената молба за отмяна на влязло в сила решение по гр.д. № 993/2015 г. на ВОС, е неоснователно, тъй като не е налице нито една от хипотезите на чл. 229 от ГПК. Налице е влязъл в сила съдебен акт, който обвързва със сила на пресъдено нещо страните и до преодоляването на тази сила на пресъдено нещо, включително и чрез извънредните способности на отмяната, не е налице основание да бъде спряно настоящото производство.

По тази причина съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение искането за спиране на производството по настоящото дело до приключване на производството по отмяна на влязло в сила решение по гр.д. № 993/2015 г. по описа на ВОС.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

АДВ. Б. : Представям списък на разноските. Няма да соча други доказателства.

АДВ.П.: Представям списък на разноските. Няма да соча други доказателства.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и прилага представените от всяка от страните списъци на разноските, ведно с доказателства за извършването им.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна и дава ход на

УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ.Б.: Уважаеми господин председател, уважаеми апелативни съдии, моля да отмените решението на ВОС като неправилно и незаконосъобразно, съобразно с приетата в днешното производство влязла в сила присъда на ВОС, потвърдена с решение на ВАпС. Доверителят ми е бил оправдан по така възведеното му обвинение, което по своята същност покрива изцяло изпълнителното деяние на предмета на настоящото производство. Доколкото съгласно разпоредбата на чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда на

наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда последиците от деянието, относно дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, аз считам, че горното по безспорен начин доказва, че И. В. не е лицето, което е монтирало процесния бойлер и е причина за настъпилата смърт на пострадалия М.. С оглед на горното аз ще Ви моля да отмените решението на ВОС, както и да ни присъдите направените по делото разноси. Ще Ви помоля за срок за писмени бележки.

АДВ.П.: Уважаеми господин председател, уважаеми апелативни съдии, от мое име и от името на доверителите ми, моля да оставите без уважение като неоснователна въззивната жалба. Моля да присъдите на доверителите ми сторените по делото съдебно-деловодни разноси, съобразно представения списък. Считам, че са неоснователни твърденията във въззивната жалба, че е допуснато от окръжния съд нарушение на материалния и процесуалния закон. Считам, че при постановяването решението е съобразено както с представените доказателства по него, така и с обвързващата сила на мотивите, която има между страните, съобразно решението от гр. дело № 993/2015 г. на ВОС. Поради тази причина и докато не бъде отменена тази задължителна сила в мотивите, тя е задължителна за всички съдилища. По тази причина и предвид изложените подробни доводи и съображения в отговора, които сме направили, Ви моля да постановите искания от нас съдебен акт.

Съдът дава възможност на адв. Б. в срок до 23.11.2022г. включително, да депозира в писмен вид съображенията си по съществуващото на спора.

Съдът счете делото за изяснено от правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____